

“உங்களால் கூடுமா?” “ARE YE ABLE?”

நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் நீங்கள் குடிக்க உங்களால் கூடுமா ? – மத்தேயு20:22.

நம்முடைய இரட்சகரால் கூறப்பட்ட இந்த வார்த்தைகளின் சூழ்நிலையை நாம் நினைவுக்குக் கொண்டுவருவோம். அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பு இச்சம்பவம் நடந்தது. அவருடைய சீஷர்கள் அவருடைய இராஜ்ஜியத்தில் அவருடைய சிங்காசனத்தில் அவருடன் உட்காருவார்கள் என்று அவர்களுக்கு இயேசு வாக்களித்திருந்தார். அவர் கூறியதுபோலவே இருக்கும் என மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த அவர்கள், தாங்கள் வகிக்க இருக்கிற ஸ்தானத்தைப் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந்தனர். யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகிய இரு சீஷர்களின் தாயார் இயேசுவினிடத்தில் வந்து, தன்னுடைய இரண்டு குமாரர்களும் இராஜ்ஜியத்தில் அவருடைய வலதுபுறத்தில் ஒருவரும், இடதுபுறத்தில் ஒருவருமாக அமரக் கூடுமா என்று கேட்டார். இயேசு அந்த இரண்டு சீஷர்களிடமாகத் திரும்பி; “நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் நீங்கள் குடிக்க உங்களால் கூடுமா ? நான் பெறும் ஸ்தானத்தை நீங்கள் பெறவும் உங்களால் கூடுமா ? என்று கேள்வி கேட்பதன் மூலமாக பதிலளித்தார்.

இயேசுகிறிஸ்துவின் தண்ணீரில் மூழ்கும் ஞானஸ்நானம் அவருடைய ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்தது என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். தெய்வீகத் திட்டத்திற்கு இசைவாக அவர் மனிதர்களின் மீட்பராக மார்க்கவேண்டியிருந்தது. அவர் முப்பது வயதானவுடன், அதாவது நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் சாத்தியமான வயதை எட்டினவுடன், இந்த மரணத்தை அடையாளமாக தெரிவித்தார். அவருடைய ஊழியத்தின் 3 1/2 வருடங்களில், இந்த ஞானஸ்நானத்தை நிறைவேற்றி முடித்து, தம் ஆத்துமாவை மரணத்திலுற்றினார். இந்த மரணத்தை அவர் கல்வாரியில் நிறைவேற்றி முடித்தார். “நான் பெற்ற ஞானஸ்நானத்தை” – அதாவது கடந்த காலத்திலோ அல்லது எதிர்காலத்திலோ உள்ள ஞானஸ்நானமல்ல, தற்போது என்று இயேசு கூறுகிறார்.

ஆனால் “நான் குடிக்கப்போகும் பாத்திரத்தில்” என்று பாத்திரத்தைக் குறித்து வேறுவிதமாகப் பேசினார். இவ்வாறு அவர் அந்தப் பாத்திரம் எதிர்காலத்திற்குரியது – அதாவது தற்காலத்திலோ அல்லது கடந்த காலத்திலோ அல்ல என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறார். எருசலேமிற்கு போகப்போவதாயும், அங்கு அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்றும், மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுதவார் என்றும் அவர் தம் சீஷர்களிடத்தில் கூறியிருந்தார். மேலும் மற்றொரு தருணத்தில், “நீங்கள் மனுஷகுமாரனின் மாம்சத்தைப் புசியாமலும், அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணாமலும் இருந்தால் உங்களுக்குள்ளே ஜீவனில்லை” என்று கூறியிருந்தார். போதகர் தாம் சிலுவையில் அறையப்படுவதைப் பற்றி என்ன கூறினார் என்று அந்த சீஷர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் இயேசு அந்த சூழ்நிலையைப் புரிந்தவராக, இந்த பாத்திரம் தமக்காக ஊற்றப்பட இருக்கிறது என்பதையும் அறிந்திருந்தார். மேலும் அவர் மறுபடியும் அதைக்குறித்து, “என் பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ” என்று தம்மைக்குறித்துச் சொன்னார்.

நம்முடைய கர்த்தரின் விசேஷித்த சோதனை

பாத்திரம் என்ற வார்த்தை, ஜீவியத்தின் பல்வேறு அனுபவங்களைக் குறிக்கிறது. அதாவது ஒவ்வொருவரும் சந்தோஷம் மற்றும் உபத்திரவம் கலந்த தங்கள் பாத்திரத்தை கொண்டுள்ளனர் என நாம் அந்த வார்த்தையைக் குறித்து சிந்திக்கலாம். ஆனால் இயேசு அந்த வார்த்தையை வேறுபட்ட அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறார். அவர் கெத்செமனே தோட்டத்தில் இருந்தபோது, “என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக் கூடுமானால் நீங்கும்படி செய்யும், ஆகிலும் என் சித்தப்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்று ஜெபித்தார். மறுபடியுமாக அதே இரவில், “என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரத்தில் நான் பானம்பண்ணினாலொழிய இது என்னைவிட்டு நீங்கக் கூடாதாகில், உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்று சொல்லி ஜெபித்தார். நம் கர்த்தருடைய மரணத்திற்குள்ளான ஞானஸ்நானம் குறித்த விஷயத்தில் அவர் தரப்பில் எந்த தயக்கமும் இல்லை. அதற்கு மாறாக, வெகு துவக்கத்திலிருந்தே அதில் அவர் தாமாக முன்வந்து பங்கெடுத்தார். அந்த அவமானமான மரணத்தையே, நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கட்டும் என்று அவர் ஜெபித்தார். ஆனால் இப்படிப்பட்ட அவமானமான மரணமே தமக்கான தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது என்று அறிந்ததும், அதைப் பெறுவதில் அவர் திருப்தியடைந்தார்.

நம் கர்த்தர் தெய்வீகப் பிரமாணத்தை தூஷித்தவராக மரணதண்டனை பெறவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுவதற்கு நியாயப்பிரமாணத்தில் ஒரு காரியமும் இல்லை. இருப்பினும் தேவதூஷணமே அவருக்கு எதிரான குற்றமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. “இந்த ஆலயத்தை இடித்துப்போடுங்கள், மூன்று நாளைக்குள்ளே இதை எழுப்புவேன்” என அவர் கூறியதிலும், அதோடு தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று உரிமை கோரியதிலும், இயேசு தேவதூஷணம் செய்தார் என ஆலோசனை சங்கத்தார் முடிவு செய்தனர். அப்போது, வெளிப்படையாகவே தாம் ஒரு குற்றவாளியாக, தாம் மிகவும் நேசித்த பிதாவை தூஷித்தவராக சிலுவையில் அறையப்படுதலில் உள்ள அவமானம் மற்றும் நிந்தையிலிருந்து விடுவிக்கப்படவே இயேசு விரும்பினார்.

இயேசு தாம் மரிப்பதற்காகவே இந்த பூமிக்கு வந்ததையும், தாம் பாடுபடவேண்டும் என்பதையும் அறிந்திருந்தார். ஆனால் அவர் அவமானம் அடைதலாகிய இப்பகுதியை அவர் முழுமையாக புரிந்திருக்கவில்லை. “சர்ப்பமானது மோசேயினால் வனாந்திரத்திலே உயர்த்தப்பட்டதுபோல மனுஷகுமாரனும் உயர்த்தப்பட வேண்டும்” என்பதை சான்றுப்படி அவர் அறிந்திருந்தார். தம்முடைய ஊழியத்தின் ஆரம்பத்திலேயே நிக்கொதேமுவுடனான உரையாடலில் இந்த வார்த்தைகளை அவர் கூறியிருந்தார். ஆனால் அவரை இழிவுபடுத்தப்படவும், அவமதிக்கப்படவுமான நேரம் நெருங்க நெருங்க, இவை எல்லாம் அவற்றையே அர்த்தப்படுத்துவதை உணர்ந்து, அதிலிருந்து சிறுமைப்படுவதை அவர் உணர்ந்து, “இப்பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கட்டும்” என்று கதறி, தன் இருதயத்தை ஊற்றினார். ஆனால் உடனடியாக, தம்முடைய அர்ப்பணிப்பின்போது உறுதியளித்திருந்தபடி; “பிதாவே, இதோ உம்முடைய சித்தம் செய்ய விரும்புகிறேன்” என்று கூறியது வெறும் வெற்று வார்த்தைகள் அல்ல என்பதை நிரூபிப்பதற்காக, “ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல,, உம் சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்பதையும் சேர்த்துக் கூறினார் – மத்23:39.

நாம் அவருடைய அவமானத்தில் பங்குகொள்ள விரும்புகிறோமா ?

நம் இரட்சகர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு இப்படியாக சொல்கிறார் : உங்கள் ஜீவன்கள் எடுக்கப்படுவது அநீதியாகத் தோன்றும் என்று அர்த்தப்படுத்தினாலும், உங்கள் ஜீவன்களை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுக்க உங்களால் கூடுமா ? நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் குடிக்க உங்களால் கூடுமா ? எல்லாவற்றிலும் இழிவும் அவமானமும் தொடர்புடையதாக இது இருக்கும். இதில், என் பாத்திரத்தில் என்னோடு பங்குபெற விரும்புகிறீர்களா ? என்று கேட்கிறார். அவர்கள் “எங்களால் கூடும்” என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள் விருப்பத்துடன் இருந்தனர்.

இதே பாத்திரம் தான் இராப்போஜன சடங்கின் பாத்திரத்தை அடையாளப்படுத்துவதை நாம் காண்கிறோம். அந்த அப்பம் நம் கர்த்தரின் சரீரத்தையும், திராட்சை ரசம் அவருடைய இரத்தத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. அந்த பாத்திரம் அவருடைய மரணத்துடன் தொடர்புடைய அவமானம் மற்றும் நிந்தையை விசேஷமாக அடையாளப்படுத்துகிறது. அந்த இரண்டு சீஷர்களும் அவருடைய பாத்திரத்தில் பங்குபெற விரும்புவதாக, எந்த தயக்கமுமின்றி கூறினார். என்ன வந்தாலும் அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கவிரும்பினார். அவர் எந்த நிபந்தனைகளை வைத்தாலும் அதற்கு இசைந்துபோக விரும்பினார். நிச்சயமாக, ஞானஸ்நானம் அல்லது பாத்திரம் என்ற வார்த்தையின் உட்கருத்தை, இன்னும் அவர்கள் முழுமையாக அறிந்துகொள்ளவில்லை. அவருடைய சீஷர்கள் அனைவருடைய பிந்தைய உணர்வுகள் இவைகளாகவே இருந்தன. பெந்தெகொஸ்தே நாள் வரும்போது, அவர் முன்னுரைத்திருந்ததுபோல, இயேசு அவர்களிடம் பேசியிருந்த இந்த விஷயங்கள் அவர்கள் நினைவுக்கு வரும்(யோவா16:4; 13:19). ஆனால் அவர்கள் விருப்பத்துடனும் வாஞ்சையுடனும் காணப்பட்டனர். இப்படியாகவே நாமும் இருக்கவேண்டும். விருப்பமுள்ளவர்களாக இருக்கும்போது, அவர்கள் இந்த அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று இயேசு உறுதியளித்தார். அவர்கள் தொடர்ந்து விருப்பங் கொண்டிருந்து, அவருடன் இங்கு தொடர்ந்து பாடுபடுவார்களானால், அவருடைய சிங்காசனத்தில் அவருடன் ஆளுகை செய்வார். ஆனால் சிங்காசனத்தில் ஒவ்வொருவருக்குமான குறிப்பிட்ட ஸ்தானத்தைப் பற்றி சொல்வது அவருக்குரியது அல்ல, மாறாக பிதாவுக்குரியதாகவே இருக்கிறது.

இடுக்கமான வழியில் நடந்த நம் மீட்பருடைய தைரியம், மனவலிமை நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. அவருடைய குணாதிசயம், பலமுள்ளதாயும், துணிச்சலுள்ளதாயும் இருக்கிறது. பின்னிட்டுப் பார்ப்பதற்கான எந்த சிந்தையையும் அவர் கொண்டிருக்கவில்லை. அவருடைய முழு நோக்கமும் பிதாவின் சித்தத்தை

நிறைவேற்றுவதன்மேலேயே – அதாவது, உலகத்தின் நலனுக்காக தம்மை பலிசெலுத்துவதன்மேலேயே இருந்தது. அப்போஸ்தலர்களுக்கு முன்னால் எப்படிப்பட்ட ஒரு உயர்ந்த மாதிரி அமைக்கப்பட்டிருந்தது! – அதாவது, மிகுந்த அடக்கம், சுயத்தை முழுமையாக சரணடையச் செய்வதன் மூலமாக ஜெயங்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றிற்கான ஒரு உயர்ந்த மாதிரி அவர்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது!.

சபை கர்த்தருடைய பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணுதல்

கர்த்தருடைய பாத்திரத்தில் சபை பானம்பண்ணுதல் என்பது இந்த தற்காலத்தில் கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் நம்முடைய பங்குபெறுதலைக் குறிக்கிறது. இப்போது முறையான நிபந்தனைகளின்கீழ் வராதவரை, எவரும் புதிய உடன்படிக்கையின் மாபெரும் மத்தியஸ்தரின் சரீரஅங்கமாக முடியாது. பிறகு, இரத்தத்தை பானம்பண்ணுவது என்பது, பாத்திரத்தில் பங்கெடுத்தல் ஆகும். அவருடைய பாத்திரத்தில் நாம் பானம் பண்ணவில்லையென்றால், அவருடைய மகிமையில் அவருடன் பங்குபெறவும் முடியாது. “நீங்கள் எல்லாரும் இதிலே பானம்பண்ணுங்கள்” என்று அவர் கூறினார். அனைவரும் பானம்பண்ணவேண்டும், இந்த யுகத்தின்போதே முழு பாத்திரமும் காலியாகவேண்டும்.

நாம் கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் பங்குபெறுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பது, ஒரு மாபெரும் சிலாக்கியம். “நாம் அவரோடேகூட பாடுபட்டால் அவரோடேகூட ஆளுகையும் செய்வோம்”. புதிய யுகப்பிரிவு திறக்கப்படும்பொழுதும், அதன் ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவதிலும் நாம் பங்குபெறுவோம். இரத்தத்தை தெளிக்கும் நிஜமான மோசே, மகிமையடைந்த தலையும் அவருடைய சரீரமாகிய சபையும் சேர்ந்த கிறிஸ்துவாக இருக்கிறார். அவரைப்பற்றி அப்போஸ்தலர்3:22இல், “மோசே பிதாக்களை நோக்கி: உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உங்களுக்காக உங்கள் சகோதரரிருந்து எழும்பப் பண்ணுவார்” என்று வாசிக்கிறோம். அதாவது, மோசே ஒரு சிறிய அளவில் அவருடைய நிழலாய் இருந்தார் என்பதை குறிக்கிறது. சரீரமானது தற்போது எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. இயேசு முதலாவது உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார், பின்னர் எல்லா அப்போஸ்தலர்கள், பின்பு அதைத்தொடர்ந்து, மீதமுள்ள அவருடைய சரீர அங்கத்தினர் எழுப்பப்படுவார்கள்.

அன்று மோசே எல்லா ஜனங்கள் மீதும் தெளித்ததுபோல, இந்த நிஜமான மோசே நிறைவடையும்போது, உலக மனுக்குலம் அனைத்தின்மீதும் தெளிப்பார். இது அவர்களை தெய்வீக பிரமாணத்துடனான இசைவுக்கு கொண்டுவருவதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. மனுக்குலத்தின்மீது தெளிப்பதற்கு ஆயிரம் வருஷங்கள் தேவையாயிருக்கிறது. எனவே பாத்திரத்தில் குடிப்பதற்கும், இரத்தத்தை தெளிப்பதற்கும் மாபெரும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இரத்தத்தை தெளிப்பது என்பது நீதிமானாக்கப்படுதலைக் குறிக்கிறது. அதேசமயம், சபையார் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணுதல் நீதிமானாக்கப்படுதலை மாத்திரமல்ல, பரிசுத்தமாகுதலையும் குறிக்கிறது.

தெய்வீக நோக்கங்களை நம் கர்த்தர் அடையாளங் கண்டுகொள்ளுதல்

நம் கர்த்தர், பரிசுத்த பேதுருவுக்கு நினைவில் நிறுத்தும் வார்த்தைகளாக கூறுகிறார்; “என் பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணாதிருப்பேனா?” என்று அவர் கூறியது, தம்முடைய மரண அனுபவங்களின் கடுமையான உச்சகட்டத்தையே சாட்சியகரமாக குறிக்கிறது. அவர் மனுஷரால் அவமதிக்கப்பட்டு, தேவதூஷணம் செய்தவராக, தேவனுடைய எதிரியாக எண்ணப்பட்டார். சரீரப்பிரகாரமான பாடுகள் கடுமையானதாக இருக்கும் என்று அவருக்குத் தெரியும். ஆனால் அவருடைய பரிபூரண மனதிற்கு அந்த அவமானமும், விலகியிருத்தலும், அந்த அவப்பெயரும் அவருடைய வேதனையின் கடுப்பை இன்னும் அதிகம் கூட்டுவதாக இருந்தது. எனினும் இதுவே பிதா அவருக்குக் கொடுத்த பாத்திரமாக இருந்தது, இதுவே அவரைக்குறித்த தெய்வீக நோக்கமாகவும் இருந்தது.

நம் கர்த்தர் தம்முடைய உண்மைத்தன்மையை நிரூபிப்பதற்கும், சோதிக்கப்படுவதற்கும் அவசியமாக, இந்த எல்லா அனுபவங்களையும் பெற்றிருந்தார். அவர் தூதர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் முன்பாக தம் உண்மைத்தன்மையை வெளிப்படுத்தி காண்பிப்பதற்காக இது அவசியமாயிருந்தது. இந்த முழு காரியமும் மனிதனுடைய சிருஷ்டிப்புக்கு முன்னிருந்தே தெய்வீக ஏற்படாக இருந்தது. அவர், “உலகத் தோற்றத்துக்குமுன்பே அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியாக” இருந்தார்(வெளி13:8). அடிக்கப்படும் ஆட்டுக்குட்டியைக் குறித்த அனைத்தும் பிதாவினால் முன்னமே அறியப்பட்டிருந்தது. மனிதனை மீட்கும்பொருட்டு, இவ்வாறு உண்மையுள்ள, இரக்கமுள்ள பிரதான ஆசாரியராக இருக்கும்படியாகவும், இயேசு பாவிக்கு உரியதான பாத்திரத்தில் பானம்பண்ண வேண்டியதாயிருந்தது. இது பாடுகள் மற்றும் மரணத்தின் பாத்திரமாயிருந்தது. யூதரை மீட்கும்பொருட்டு, இயேசு சிலுவையின் மரணத்தை அடைவது அவசியமாயிருந்தது.

கீழ்ப்படுத்தி ஒப்புவித்தலால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அன்பு மற்றும் உண்மைத்தன்மை

அவருடைய பாடுகள் அனைத்தும் வேதத்தில் முன்னறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. வனாந்திரத்தில் உயர்த்தப்பட்ட வெண்கல சர்ப்பத்தினால், சிலுவையில் அறையப்படுதல் உருவகப்படமாக காட்டப்பட்டிருந்தது. அவருடைய அனுபவங்கள் அனைத்தும் முன்னறியப்பட்டதாக, முன்னேற்பாடு பண்ணப்பட்டதாக, அவசியமானதாக இருந்தது. பிதாவின் சித்தத்தை செய்வதற்கு பூமிக்கு அவர் வந்தபோது, வரவிருக்கிற எல்லாவற்றையும் பற்றி அவர் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அவர் பட்ட பாடுகளினாலும், “புஸ்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறவைகளின் மூலமாகவும் அவர் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார். பிதாவின் சித்தம் அனைத்திற்கும் அவர் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். இவ்வாறு தம்முடைய உண்மைத்தன்மையை நிரூபித்தார். “என் சித்தத்தின்படியல்ல, என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்யவே வந்தேன்” என்று அவரே தம்மைப்பற்றி அறிவித்தார். அவருடைய பலி பட்சிக்கப்படும் நேரம் நெருங்கினபோது, கெத்செமனேயின் தனிமையில், “பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடாமானால் நீங்கும்படி செய்யும்” என்று நம் போதகர் ஜெபித்தார். மரணத்தின் பாத்திரம் கடந்துபோவதற்காக அவர் ஜெபித்தார் என்று நாம் கருதக்கூடாது; மாறாக, சிலுவையில் அறையப்படுதலின் அவமான அனுபவங்கள் கடந்துபோகக் கூடுமோ? இல்லையோ? என்ற வியப்பிலிருந்தார். எனினும் அவர் முறுமுறுக்கவோ அல்லது கிளர்ச்சிசெய்யவோ இல்லை. மாறாக, “என் சித்தத்தின்படியல்ல உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கூடவது” என்று கூறியதையே நாம் காண்கிறோம்.

நம்முடைய பாத்திரத்தின் மீதான விசேஷ மேற்பார்வை

நம் பிரியமான கர்த்தர் கசப்பின் பாத்திரத்தின் அடிவண்டல் வரை பருகினார். அதை மிகுந்த நன்றியுடன் பருகினார் என்பதை நாம் காண்கிறோம். நாம் அனைவரும் அதில் பானம்பண்ணும்படி அந்த பாத்திரத்தை நமக்கும் கொடுத்திருக்கிறார் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். நாம் எல்லோரும் அவருக்கு இருந்த அதே துல்லியமான அனுபவங்களை பெறுவதில்லை, மாறாக, பிதாவின் சொந்தவழியில் நாம் அனைவரும் அந்த பாடுகள் மற்றும் மரணத்தின் பாத்திரத்தைப் பருகவேண்டும். இயேசு பரிபூரணமானவராயிருந்தபடியால், பிதாவாகிய தேவன் அவரை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் கையாண்டார்.

நம்முடைய விஷயத்தில் அந்த அனுபவங்கள் வித்தியாசமானதாக இருக்கும். நம்முடைய அபூரணத்தின் நிமித்தமாக, பரிபூரண நிலைப்பாட்டிலிருந்து நாம் கையாளப்படமுடியாது. எனவே நம் போதகருக்கு, குறிப்பிட்ட திட்டம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததுபோல் நம்முடைய பாத்திரத்தைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, தம்முடைய குமாரனுடன் மரணத்தின் பாத்திரத்தில் ஒரு பங்கை பெறுவதற்கு பிதா நம்மை அனுமதித்திருக்கிறார். நம்முடைய பாத்திரம் பிதாவினால் ஊற்றப்பட்ட பாத்திரமாயிருந்தாலும், அது நம்முடைய மீட்பரால் மேற்பார்வையிடப்படுகிறது. இது பிதாவின் திட்டமாக இருக்கிறது.

போதகருடைய விஷயத்தில் அந்தப் பாத்திரம், முழு உலகத்தின் பாவத்திற்காக அவசியமானதாக இருந்தது. நம் விஷயத்தில் அது அவசியமானதாக இல்லை. ஆனால் நம்முடைய கர்த்தரின் பாடுகளிலும் மகிமையிலும் ஒரு பங்கை நமக்கு அளிப்பது பிதாவுக்கு பிரியமாய் இருந்தது. இயேசு நம் குறைகளை நிறைவாக்கி, நம் குணலட்சணங்களை வளரச்செய்து, அவருடைய சொந்த மகிமையுள்ள சாயலுக்கு நம்மை உருவாக்குகிறார். நம்முடைய பாத்திரத்தின் மீதான நம்முடைய கர்த்தரின் இந்த மேற்பார்வை இல்லையெனில், நாம் அநேக பண்புகளில் மிகவும் குறைவாகவே வளர்ச்சியடைந்திருப்போம். எனவே நம்முடைய பாத்திரம் விசேஷமாக மேற்பார்வையிடப்படுவது அவசியமாயுள்ளது. எனவே அவசியமான அனுபவங்கள் நமக்கு வரும்போது, அதே சமயத்தில் அவருடைய கிருபை நமக்குப் போதுமானதாக இருக்கும் என்று அவர் உறுதியளிக்கிறார். நம்முடைய பெலவீனத்திலே அவருடைய பெலம் பூரணமாய் விளங்கும் என்றும், சகலமும் நன்மைக்கேதுவாகவே நடக்கும் என்றும் நமக்கு உறுதியளிக்கிறார்.

நாம் அவருடைய பாத்திரத்தில் பங்கெடுக்காதவரை, நாம் அவருடன் மரணத்தில் மூழ்காதவரை, அவருடைய மகிமையான இராஜ்ஜியத்தில் பங்குபெறமுடியாது. அவருடைய சிங்காசனத்தில் அவருடன் அமரமுடியாது என்பதை ஒருபோதும் மறவாதிருப்போமாக. இந்த விலையேறப்பெற்ற முத்தை அடையத்தக்கதாக, இந்த உலகத்தின் காரியங்கள் அனைத்தையும் குப்பையும் தூசமாக எண்ணுவோமாக. பாடுகளின் அனுபவங்கள்

நமக்கு வரும்போது, நாம் பயப்படாதிருப்போமாக. மேலும், “நம்மை சோதிக்கும்படி நம் நடுவில் பற்றியெரிகிற அக்கினியைக் குறித்து ஏதோ புதுமையென்று திகையாமல்” இருப்போமாக. நம்முடைய அன்புக்குரிய போதகருடன் இப்போது பாடுபடுவதற்கும், பின்னர், படிப்படியாக அவருடன் நித்திய இராஜ்ஜியத்தில் மகிமையடைவதற்குமே “நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்”!

உன் பக்கத்தில் நண்பனும் இல்லை,
நீ தங்குவதற்கு புயமும் இல்லை,
குறுகலான, கடினமான வழியில் நடப்பதற்கு
உன்னால் கூடுமா ?

காரிருளின் இரவின் வழியாக
துணிச்சலோடு செல்ல உன்னால் கூடுமா ? – அங்கே
கர்த்தர் ஒளியை அனுப்பும்வரை
பொறுமையோடு காத்திருக்க உன்னால் கூடுமா ?

“ஆ, இவ்வாறு இருந்தால் அவர் ஊற்றும் பாத்திரத்தில் உன்னால் குடிக்கமுடியும்.

சத்தியத்தின் கொடியை நீ
ஒருபோதும் கீழாக்கவில்லையெனில்,
அவருடைய அன்பிற்குரியவனாய் நீ இருக்கிறாய்,
அவருடைய கிரீடத்தை நீ அணிந்துகொள்வாய்,
அவருடைய சிங்காசனத்தில் நீ அமருவாய்,
அவருடைய மகிமையில் பங்கடைவாய்!”
